

[Tyroll]

pen i fagbureaukratiet medvirker til, er noget, som der reelt er interesse for i de nedre dele af fagbevægelsen på de forskellige arbejdspladser. Men hvis man er imod de beslutninger, der træffes dér af bl. a. socialdemokrater i de øvre bureaukratier, så bliver der jo foretaget eksklusion af forbund osv., eller i hvert fald kommer man gang på gang med truslerne. Det er den form for repræsentativt system, vi selvfølgelig ikke er tilhænger af, og det har heller ikke noget med et repræsentativt system at gøre.

Thorndahl (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten med mere end et enkelt minut.

Det har været spændende at følge de mange forskellige meningsudvekslinger på de mange forskellige planer. Der er derudover fra en række ordføreres side sagt meget positivt om to af fremskridtspartiets forslag til at styrke nærdemokratiet, nemlig forslaget om kommunale folkeafstemninger og forslaget om mulighed for sideordnet opstilling til de kommunale valg.

Jeg vil derfor meget gerne sige tak for de positive tilkendegivelser, der er fremkommet, foranlediget af denne redegørelsesdebat om nærdemokratiet. Det er bestemt vor forventning, at vi snarest gennem vedtagelse af disse love kan få styrket det nærdemokrati, vi åbenbart alle er så glade for og sætter så højt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal heller ikke forlænge debatten særlig meget, men bare lidt.

Man spørger fra hr. Svend Erik Hovmands side, om jeg beklager de lave stemmeprocenter. Hvor langt skal vi ned, siger hr. Svend Erik Hovmand med patos i stemmen, 30 eller 20 pct., før indenrigsministeren gør noget? Må jeg sige, at København ligger der. Om man deler byen op i 5 eller 6 kommuner, ligger København der stadig væk. Hvis nu det skulle ske, at man delte København op i 6 kommuner og stemmeprocenten så faldt, hvad ville man så gøre? Jeg tror ikke et sekund på, at man løser problemet i København ved dette forslag.

Må jeg dernæst sige, at når det drejer sig om Københavns problemer i almindelighed, så har vi nedsat en tjenestemandsgruppe,

som ser på bloktilskudsproblemerne, bl. a. på Københavns redegørelse om, hvordan det ligger økonomisk. Selve Københavns struktur har jeg ikke til hensigt at nedsætte en kommission om, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Hr. Svend Erik Hovmand siger, at vi ikke har hjertet med, vi nedlægger jernbaner, vi nedlægger apoteker – det sidste er det, man kalder egnsudvikling, ikke? – og politistationer nedlægger vi også. Ja men det er helt nye toner for os. I hvert fald når man taler om, at man gerne vil bevare disse ting ude i samfundet, samtidig med at man har været med til politisk at beslutte at skære de midler væk, som skal opretholde disse ting, så er det helt nye toner. Det kan hr. Svend Erik Hovmand ryste nok så meget på hovedet af, det bliver det hverken mere eller mindre rigtigt af. Jeg glæder mig altså til, at der fra den side lyder andre toner, for vi har bestemt også vores problemer lokalt, når en eller anden institution skal nedlægges.

Må jeg så sige til hr. Arnfast, der jo er lærer for journalisterne i Århus, at hvis det er centrum-demokraternes bidrag til nytænkning, at man skal have sideordnet opstilling – ja, ja, enhver kan jo blive fattig, det bliver man altså åbenbart også dér – at jeg ikke kan se meget nytænkning i det.

Så til hr. Alfred Andersen. Jeg sagde ikke, at vi havde stemt imod bydelsråd. Vi stemte for bydelsråd i Københavns kommune og understregede meget tydeligt, at vi ikke ønskede at lovfæste det for den øvrige del af landet. Det var helt tydeligt sagt.

Så siger hr. Alfred Andersen, at jeg er mere tilhænger af driftsøkonomiske enheder end af lokalenheder, der er noget hold i for befolkningen. Må jeg sige til hr. Alfred Andersen, at det, det drejede sig om med kommunalreformen, nok så meget var, at man gav dem bæredygtighed, men det hang også sammen med, at man skulle give borgere i dette land så lige muligheder som overhovedet muligt. Det gjorde man ikke med de små kommuner, det gjorde man med de store enheder. Derfor fik man altså større lighed for borgerne fra 1970, og mange af de små områder har fået langt, langt flere goder efter 1970, end de selv var i stand til at betale indtil 1970.

Så må jeg sige til hr. Alfred Andersen, som ellers er så pæn i sine talemåder, at det